I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1120/2009 AL COMISIEI

din 29 octombrie 2009

de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 [1], în special articolul 36, articolul 39 alineatul (2), articolul 41 alineatul (4), articolul 43 alineatul (3), articolul 57 alineatul (2), articolul 68 alineatul (7), articolul 69 alineatul (6) primul paragraf litera (a), articolul 69 alineatul (7) al patrulea paragraf, articolul 71 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 71 alineatul (10), articolul 142 literele (c), (d), (f), (g), (h) și (q) și articolele 147 și 148,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori [2] a fost modificat substanțial. Ulterior a fost adoptat Regulamentul (CE) nr. 639/2009 al Comisiei din 22 iulie 2009 de stabilire a normelor de implementare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ajutorul specific [3]. Deoarece urmează să fie aduse în continuare modificări la Regulamentul (CE) nr. 795/2004, este oportun, în interesul clarității, să se includă Regulamentele (CE) nr. 795/2004 și (CE) nr. 639/2009 într-un singur regulament care să conțină toate normele de aplicare a titlului III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(2) Din motive de certitudine și claritate juridică, este oportun să se stabilească unele definiții. În ceea ce privește speciile forestiere cu ciclu de producție scurt, este oportun să se permită statelor membre să definească soiurile adecvate, având în vedere modul în care acestea se potrivesc condițiilor climatice și agronomice ale teritoriului lor.

(3) Articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede respectarea unor cerințe minime, însă aplicarea alineatului (1) primul paragraf litera (b) din acest articol nu este adecvată în cazul fermierilor care primesc încă plăți directe în cadrul anumitor scheme cuplate, dar nu dețin hectare de teren. Astfel de scheme cuplate sunt, prin natura lor, primele pentru sectoarele ovinelor și caprinelor menționate în titlul IV capitolul 1 secțiunea 10 din regulamentul respectiv sau plățile pentru carnea de vită și mânzat menționate în titlul IV capitolul 1 secțiunea 11 din același regulament. Acești fermieri se află în aceeași situație cu fermierii care dețin drepturi speciale și, prin urmare, pentru a asigura eficacitatea deplină a schemelor respective, ar trebui tratați în același mod în sensul articolului 28 alineatul (1) din regulamentul respectiv ca și fermierii care dețin drepturi speciale.

(4) Pentru a facilita calcularea valorii unitare a drepturilor la plată, ar trebui să se stabilească norme clare privind rotunjirea cifrelor, precum și privind posibilitatea de a diviza drepturile la plată existente în cazul în care mărimea parcelei declarate sau transferate împreună cu dreptul nu atinge decât o fracțiune de hectar, precum și norme privind fuzionarea drepturilor și a fracțiunilor.

[1] JO L 30, 31.1.2009, p. 16.
[2] JO L 141, 30.4.2004, p. 1.
[3] JO L 191, 23.7.2009, p. 17.

(5) Articolul 51 alineatul(1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 permite amânarea integrării sectorului fructelor și legumelor în schema de plată unică. Ar trebui să fie prevăzute norme adecvate care să permită amânarea respectivă. În special al treilea paragraf din dispoziția respectivă permite statelor membre să revizuiască decizia luată în temeiul articolului 68b din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului [1] pentru a asigura integrarea mai rapidă în schema de plată unică. Dar în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pentru ca articolul 51 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul respectiv să producă efecte, este necesar ca suprafețele în cauză să fie eligibile pentru schema de plată unică. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată revizui decizia luată în conformitate cu articolul 51 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(6) Ar trebui stabilite dispoziții specifice pentru gestionarea rezervei naționale.

(7) Articolul 41 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevăd cazurile în care se pot aloca drepturi la plată din rezerva națională. Este oportun să se stabilească norme pentru calcularea numărului și a valorii drepturilor la plată care se alocă în acest mod. Pentru a permite statelor membre, care pot evalua cel mai bine situația fiecărui fermier care solicită astfel de măsuri, să dispună de o anumită flexibilitate, numărul maxim de drepturi care urmează să fie alocate nu ar trebui să depășească numărul de hectare declarate, iar valoarea acestora nu ar trebui să depășească o sumă care urmează să fie stabilită de către statele membre în conformitate cu criterii obiective.

(8) În anumite circumstanțe, fermierii pot deține un număr de drepturi mai mare decât numărul de hectare necesar pentru a le activa, de exemplu ca urmare a expirării unui contract de arendare, inclusiv în cazul utilizării în comun a unei suprafețe furajere. Prin urmare, este oportun să se prevadă un mecanism care să asigure fermierilor continuarea acordării sprijinului, prin concentrarea acestuia pe hectarele disponibile rămase. Totuși, pentru a evita abuzarea de acest mecanism, ar trebui stabilite condiții pentru accesarea lui.

(9) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, rezerva națională se alimentează cu drepturile neutilizate sau, opțional, cu reținerile din vânzările de drepturi la plată sau din vânzările efectuate înainte de o anumită dată, care urmează să fie stabilită de statele membre atunci când are loc o nouă decuplare. Prin urmare, este necesar să se prevadă o dată după care drepturile neutilizate să reintre în rezerva națională.

(10) În cazul aplicării reținerii din vânzarea drepturilor la plată, ar trebui stabilite și diferențiate procentajele maxime și criteriile de aplicare pentru a se ține seama de tipul transferului și de tipul dreptului de plată care urmează să fie transferat. Astfel de rețineri nu ar trebui totuși să reprezinte un obstacol substanțial pentru transferul de drepturi la plată sau să ducă la interzicerea acestuia. În cazul aplicării regionale după modelul hibrid, reținerea nu ar trebui să afecteze totuși valoarea regională de bază a drepturilor la plată, ci numai valorile legate de referințele istorice.

(11) Pentru a facilita administrarea rezervei naționale, este oportun să se prevadă gestionarea acesteia la nivel regional, cu excepția cazurilor menționate la articolul 41 alineatul (2) sau, dacă este cazul, la articolul 41 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în care statele membre au obligația de a aloca drepturi la plată.

(12) Articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede că, în cadrul schemei de plată unică, sprijinul este disponibil pentru fermieri prin intermediul transferului sau alocării de drepturi la plată. Pentru a evita utilizarea schimbărilor de statut juridic al exploatației ca mijloc de eludare a aplicării normelor privind transferul normal al unei exploatații împreună cu valorile de referință aferente, ar trebui aplicate condiții pentru cazurile de moștenire anticipată sau moștenire, fuzionări și scindări.

(13) Articolul 62 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede că un fermier, dintr-un nou stat membru care a introdus schema de plată unică, își poate transfera drepturile la plată fără terenuri numai după ce a folosit, în sensul articolului 34 din regulamentul respectiv, cel puțin 80 % din drepturile sale de plată pe parcursul a cel puțin un an calendaristic. Pentru a ține seama de transferurile de terenuri care au avut loc înainte de aplicarea schemei de plată unică, este justificat să se considere transferul unei exploatații sau al unei părți a acesteia împreună cu drepturile la plată viitoare ca fiind un transfer valid de drepturi la plată cu terenuri în sensul articolului 43 din regulamentul respectiv, cu respectarea anumitor condiții, în special aceea conform căreia vânzătorul solicită stabilirea drepturilor la plată, în măsura în care regulamentul menționat prevede că ar trebui să aibă acces la schemă numai beneficiarii de plăți directe în perioada de referință.

(14) Articolul 41 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 permite Comisiei să definească situațiile speciale care dau dreptul la stabilirea cuantumurilor de referință pentru unii fermieri aflați în situații care îi împiedică, total sau parțial, să primească plăți directe în perioada de referință. Prin urmare, este oportun să se întocmească o listă a acestor situații speciale și să se prevadă norme prin care să se evite cumularea de către același fermier a beneficiilor rezultate din diferitele alocări de drepturi la plată, fără a aduce atingere posibilității ca lista să fie completată de Comisie cu noi cazuri, dacă este necesar. În plus, statele membre ar trebui să beneficieze de flexibilitate, în sensul de a putea stabili cuantumul de referință care urmează să fie alocat.

(15) În cazul în care, în conformitate cu legislația națională sau cu practica uzuală bine stabilită, un stat membru include în definiția arendării de lungă durată și arendările cu durata de 5 ani, este oportun să i se permită statului membru respectiv aplicarea acestei durate reduse.

[1] JO L 270, 21.10.2003, p. 1.

(16) În cazul pensionării sau al decesului unui fermier care și-a transferat exploatația sau o parte a acesteia unui membru al familiei sau altui moștenitor care intenționează să continue activitatea agricolă în exploatația respectivă, este oportun să se asigure posibilitatea efectuării cu ușurință a transferului întregii exploatații sau al unei părți a acesteia, în special atunci când terenurile transferate au fost arendate unui terț în cursul perioadei de referință, fără a aduce atingere posibilității ca moștenitorul să continue activitatea agricolă.

(17) Ar trebui să beneficieze de alocarea drepturilor și fermierii care au efectuat investiții având ca efect o creștere potențială a cuantumului plăților directe care le-ar fi fost acordate dacă nu ar fi fost introdusă schema de plată unică sau dacă sectorul respectiv nu ar fi fost decuplat. Ar trebui să se prevadă norme specifice pentru calcularea drepturilor la plată în cazul în care un fermier deține deja drepturi la plată sau nu are niciun hectar de teren. În aceleași circumstanțe, fermierii care au cumpărat sau au arendat terenuri sau care au participat la programe naționale de reconversie a producției pentru care s-ar fi putut acorda o plată directă în cadrul schemei de plată unică în perioada de referință s-ar afla în situația de a nu avea drepturi la plată, deși au cumpărat terenuri sau au participat la astfel de programe cu scopul de a exercita o activitate agricolă care ar putea să beneficieze încă în viitor de anumite plăți directe. Prin urmare, este oportun să se prevadă alocarea de drepturi la plată și în aceste cazuri.

(18) Pentru buna administrare a schemei, este oportun să se prevadă norme care să reglementeze transferurile și să permită modificarea drepturilor și, în special, fuzionarea fracțiunilor.

(19) Articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede că un stat membru poate decide că drepturile la plată nu pot fi transferate sau utilizate decât în cadrul aceleiași regiuni. Pentru a evita problemele practice, ar trebui să se prevadă norme specifice în cazul exploatațiilor situate în două sau mai multe regiuni.

(20) Articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 autorizează producția de cânepă în anumite condiții. Este necesar să se stabilească lista soiurilor eligibile și să se prevadă certificarea acestor soiuri.

(21) În cazul stabilirii drepturilor speciale, ar trebui să se prevadă norme specifice pentru calcularea unității de vită mare prin raportarea la tabelul de conversie existent, disponibil pentru sectorul cărnii de vită și mânzat, al ovinelor și al caprinelor.

(22) În cazul în care un stat membru decide să facă uz de opțiunea de regionalizare a schemei de plată unică, ar trebui să se stabilească dispoziții speciale pentru a facilita calcularea cuantumului de referință regional pentru exploatațiile situate în două sau mai multe regiuni, precum și pentru a garanta alocarea completă a sumei regionale în primul an de aplicare a schemei. Unele dintre dispozițiile prevăzute în prezentul regulament, în special cele privind stabilirea rezervei naționale, alocarea inițială a drepturilor la plată și transferul drepturilor la plată, ar trebui adaptate, astfel încât să devină aplicabile în modelul regional.

(23) Ar trebui creat un cadru comun al soluțiilor specifice pentru anumite situații care apar atunci când se continuă decuplarea.

(24) Titlul III capitolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede acordarea unui ajutor specific fermierilor. Ar trebui stabilite norme de aplicare a capitolului respectiv.

(25) În conformitate cu articolul 68 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, trebuie să existe coerență între ajutorul specific acordat în temeiul articolului respectiv și alte măsuri de sprijin comunitar sau măsuri finanțate prin ajutoare de stat. În scopul gestionării corecte a schemelor, măsurile similare nu trebuie să fie dublu finanțate, atât în cadrul ajutorului specific, cât și în cadrul altor scheme de sprijin comunitar. Deoarece sunt disponibile diferite opțiuni pentru aplicarea ajutorului specific, ar trebui să revină statelor membre responsabilitatea de a asigura coerența, în conformitate cu decizia pe care o iau acestea pentru implementarea măsurilor de ajutor specific în cadrul stabilit de Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul regulament.

(26) Ajutorul specific nu ar trebui să compenseze fermierii pentru respectarea cerințelor juridice, având în vedere că acest fapt constituie o obligație permanentă a acestora.

(27) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat pentru tipuri specifice de agricultură care sunt importante pentru protejarea sau ameliorarea mediului. Pentru a păstra libertatea de a alege a statelor membre și a asigura, în același timp, buna gestionare a măsurilor, ar trebui să le revină acestora responsabilitatea de a defini tipurile specifice de agricultură în condițiile în care măsurile ar trebui să urmărească totuși obținerea unor beneficii pentru mediu neneglijabile și măsurabile.

(28) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat pentru îmbunătățirea calității produselor agricole. Pentru a sprijini statele membre, ar trebui stabilită o listă indicativă a condițiilor care trebuie îndeplinite.

(29) În conformitate cu articolul 68 alineatul(1) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat pentru îmbunătățirea comercializării produselor agricole în condițiile stabilite la articolul 68 alineatul(2) litera (c) din regulamentul respectiv, care prevede că ajutorul trebuie să satisfacă criteriile stabilite la articolele 2-5 din Regulamentul (CE) nr. 3/2008 al Consiliului din 17 decembrie 2007 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe [1]. Ar trebui să se precizeze conținutul măsurilor eligibile, precum și dispozițiile aplicabile ale Regulamentului (CE) nr. 501/2008 al Comisiei din

[1] JO L 3, 5.1.2008, p. 1.

5 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe ([1]).

(30) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat pentru realizarea unor standarde sporite de bunăstare a animalelor. Pentru a atinge standarde sporite de bunăstare a animalelor, ar trebui să li se încredințeze statelor membre responsabilitatea de a institui un sistem care să permită o evaluare a planurilor solicitantului destinate abordării diverselor aspecte ale bunăstării animalelor.

(31) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (v) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat pentru activități agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare pentru agromediu. În conformitate cu articolul 68 alineatul (2) litera (a), ajutorul poate fi acordat dacă a fost aprobat de Comisie. Prin urmare, ar trebui să se precizeze cadrul detaliat care trebuie respectat de statele membre la stabilirea criteriilor de eligibilitate pentru ajutor. De asemenea, ar trebui să se stabilească procedura de notificare, evaluare și aprobare a măsurii de către Comisie.

(32) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat pentru a compensa dezavantajele specifice care îi afectează pe fermierii din anumite sectoare în regiunile vulnerabile din punct de vedere economic sau sensibile din punct de vedere ecologic sau pentru tipurile de agricultură vulnerabile din punct de vedere economic practicate în sectoarele respective. Pentru a păstra libertatea de acțiune a statelor membre și a asigura, în același timp, buna gestionare a măsurilor, ar trebui să li se încredințeze acestora responsabilitatea de a defini regiunile și/sau tipurile de agricultură eligibile pentru ajutor și de a stabili nivelul adecvat al acestuia. Pentru a evita perturbarea pieței, plățile nu ar trebui însă să fie bazate pe fluctuațiile prețurilor pieței sau să fie echivalente cu un sistem de plăți compensatorii, prin care statele membre plătesc fermierilor un ajutor intern pentru agricultură bazat pe diferența dintre un preț indicativ și prețul de pe piața internă.

(33) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat în regiunile care fac obiectul programelor de restructurare și/sau de dezvoltare, cu scopul de a se asigura împotriva abandonului de teren și/sau de a compensa dezavantajele specifice pentru fermierii din zonele în cauză. Ar trebui prevăzute, în special, dispoziții cu privire la stabilirea cuantumurilor de referință per fermier eligibil, la alocarea drepturilor la plată și la calcularea majorării valorii acestora, precum și la controlul programelor de către statele membre, care ar trebui să fie aliniate, în interesul coerenței, cu cele stabilite pentru alocarea cuantumurilor din rezerva națională.

([1]) JO L 147, 6.6.2008, p. 3.

(34) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ajutorul specific poate fi acordat sub formă de contribuții la primele pentru asigurarea culturilor, a animalelor și a plantelor. Ar trebui stabilit un cadru minim în care statele membre să prevadă, în conformitate cu legislația națională, norme pentru definirea modului de alocare a contribuției financiare la primele pentru asigurarea culturilor, a animalelor și a plantelor, astfel încât să fie asigurate menținerea acestor contribuții la un nivel adecvat și, în același timp, salvgardarea intereselor comunității agricole.

(35) Articolul 68 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 conține dispoziții foarte detaliate cu privire la ajutorul specific destinat despăgubirii fermierilor, prin intermediul contribuțiilor financiare la fonduri mutuale, pentru anumite pierderi economice suferite în urma bolilor animalelor sau plantelor și a incidentelor de mediu. Ar trebui stabilit un cadru minim în care statele membre să prevadă, în conformitate cu legislația națională, norme pentru definirea modului de organizare a contribuției financiare la fondurile mutuale, astfel încât să fie asigurate menținerea acestor contribuții la un nivel adecvat și, în același timp, salvgardarea intereselor comunității agricole.

(36) Cuantumurile menționate la articolul 69 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 trebuie calculate de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din articolul respectiv. Prin urmare, ar trebui să se stabilească pentru fiecare stat membru cuantumurile respective, precum și condițiile aplicabile pentru revizuirea acestor cuantumuri de către Comisie.

(37) Articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 prevede că statele membre stabilesc regiunile pe baza unor criterii obiective, iar articolul 47 din regulamentul respectiv prevede că statele membre pot efectua o regionalizare a schemei de plată unică în cazuri justificate corespunzător și în conformitate cu criterii obiective. Prin urmare, este oportun să se prevadă comunicarea tuturor datelor și a informațiilor necesare înaintea termenelor limită aplicabile.

(38) Ar trebui stabilite datele pentru notificarea Comisiei în cazurile în care un stat membru decide să aplice oricare dintre opțiunile prevăzute la articolul 28 alineatele (1) și (2), articolul 38, articolul 41 alineatele (2)-(5), articolul 45 alineatele (1) și (3), articolul 46 alineatele (1) și (3), articolul 47 alineatele (1)-(4), articolul 49, articolul 51 alineatul (1), articolul 67 alineatul (1), articolele 68-72 și articolul 136 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(39) În scopul evaluării aplicării schemei de plată unică, este oportun să se stabilească normele și termenele limită pentru schimbul de informații între Comisie și statele membre și să fie comunicate Comisiei suprafețele pentru care ajutorul a fost plătit la nivel național și, dacă este cazul, la nivel regional.

(40) Prin urmare, ar trebui abrogate Regulamentele (CE) nr. 795/2004 și (CE) nr. 639/2009.

(41) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a plăților directe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește normele de aplicare a schemei de plată unică prevăzută în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Articolul 2

Definiții

În sensul titlului III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și în sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „terenuri arabile" înseamnă terenurile cultivate în scopul producției de culturi sau menținute în bune condiții agricole și de mediu în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, indiferent dacă terenurile respective sunt sau nu acoperite de sere sau de un mijloc de protecție fix sau mobil;

(b) „culturi permanente" înseamnă culturile pentru care nu se practică un sistem de rotație, altele decât pășunile permanente, care ocupă terenurile pentru o perioadă de cinci ani sau mai mare și care produc recolte repetate, inclusiv pepinierele și speciile forestiere cu ciclu de producție scurt;

(c) „pășuni permanente" înseamnă terenurile folosite pentru producția de iarbă sau de alte plante erbacee furajere în mod natural (spontan) sau prin cultivare (însămânțare), care nu au fost incluse timp de cinci ani sau mai mult în sistemul de rotație a culturilor din exploatație, cu excepția suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2078/92 al Consiliului [1], a suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului [2] și a suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului [3]; în acest scop, „iarbă sau alte plante erbacee furajere" înseamnă toate plantele erbacee care se găsesc în mod tradițional pe pășunile naturale sau care sunt incluse în mod normal în statul membru în amestecurile de semințe pentru pășuni sau pajiști (fie că sunt sau nu utilizate pentru pășunatul animalelor). Statele membre pot include culturile arabile enumerate în anexa I;

(d) „pășuni" înseamnă terenuri arabile folosite pentru producția de iarbă (prin însămânțare sau în mod natural); în sensul articolului 49 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pășunile includ pășunile permanente;

(e) „vânzare" înseamnă vânzare sau orice altă formă de transfer definitiv al proprietății asupra terenurilor sau al drepturilor la plată; nu este inclusă vânzarea de terenuri în cazul în care terenurile sunt transferate către autoritățile publice și/sau în scopul utilizării în interes public, iar transferul se efectuează în ambele cazuri în scopuri care nu au legătură cu agricultura;

(f) „arendă" înseamnă arendă sau tipuri similare de tranzacții temporare;

(g) „transfer, vânzare sau arendare de drepturi la plată cu terenuri" înseamnă, fără a aduce atingere articolului 27 alineatul (1) din prezentul regulament, vânzarea sau arendarea drepturilor la plată împreună cu, respectiv, vânzarea sau arendarea pentru aceeași perioadă de timp a unui număr corespunzător de hectare eligibile în sensul articolului 34 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 deținut de cedent. Transferul tuturor drepturilor speciale în sensul articolului 44 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 deținute de un fermier se consideră transfer de drepturi la plată cu terenuri;

(h) „fuzionare" înseamnă fuzionarea a doi sau mai mulți fermieri distincți în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 într-un nou fermier în sensul articolului respectiv, care se află, din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare, sub controlul fermierilor care gestionau inițial exploatațiile sau al unuia dintre aceștia;

(i) „scindare" înseamnă:

(i) scindarea unui fermier în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în cel puțin doi noi fermieri distincți în sensul articolului respectiv, dintre care cel puțin unul rămâne, din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare, sub controlul al cel puțin uneia dintre persoanele juridice sau fizice care gestionau inițial exploatația; sau

(ii) scindarea unui fermier în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în cel puțin un nou fermier distinct în sensul articolului respectiv, celălalt rămânând, din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare, sub controlul fermierului care gestiona inițial exploatația;

(j) „unitate de producție" înseamnă cel puțin o suprafață, inclusiv o suprafață furajeră, care a dat dreptul la plăți directe în perioada de referință respectivă sau un animal care ar fi dat dreptul la plăți directe în perioada de referință, însoțite, după caz, de un drept la primă corespondent;

(k) „suprafață furajeră" înseamnă suprafața exploatației care a fost pe parcursul întregului an calendaristic disponibilă pentru creșterea animalelor, inclusiv suprafețele utilizate în comun și suprafețele cultivate cu culturi mixte; nu sunt incluse:

— clădirile, pădurile, iazurile, potecile;

— suprafețele utilizate pentru alte culturi eligibile pentru ajutor comunitar sau pentru culturi permanente sau pentru culturi horticole;

[1] JO L 215, 30.7.1992, p. 85.
[2] JO L 160, 26.6.1999, p. 80.
[3] JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

— suprafețele eligibile pentru schema de sprijin destinată producătorilor din domeniul anumitor culturi arabile, utilizate în cadrul schemei de sprijin pentru furaje uscate sau care fac obiectul unui program național de scoatere a terenurilor din producția comercială;

(l) „fermier care începe să desfășoare o activitate agricolă" înseamnă, în sensul articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, o persoană fizică sau juridică ce nu a desfășurat nicio activitate agricolă în nume propriu și pe risc propriu sau care nu a exercitat control asupra unei persoane juridice care desfășoară o activitate agricolă, în cei cinci ani precedenți începutului unei noi activități agricole.

În cazul unei persoane juridice, persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra persoanei juridice trebuie să nu fi desfășurat nicio activitate agricolă în nume propriu și pe risc propriu sau trebuie să nu fi exercitat controlul asupra unei persoane juridice care desfășoară o activitate agricolă în cei cinci ani precedenți începutului activității agricole de către persoana juridică;

(m) „pepiniere" înseamnă pepiniere, astfel cum sunt definite la punctul G/5 din anexa I la Decizia 2000/115/CE a Comisiei [1];

(n) „specii forestiere cu ciclu de producție scurt" înseamnă suprafețele plantate cu speciile de copaci având codul NC 0602 90 41, care constau în culturi perene lemnoase, în care rizomii sau tulpinile rămân în pământ după recoltare, iar în următorul sezon răsar mlădițe noi, și care sunt conținute în lista cu speciile, și cu ciclul maxim de producție al acestora, adecvate pentru utilizare ca specii forestiere cu ciclu de producție scurt, pe care statele membre trebuie să o întocmească începând din 2010;

(o) „măsuri de ajutor specific" înseamnă măsuri de implementare a ajutorului specific prevăzut la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(p) „alte instrumente de sprijin comunitar" înseamnă:

(i) măsuri prevăzute în Regulamentele (CE) nr. 1698/2005, (CE) nr. 509/2006 [2], (CE) nr. 510/2006 [3], (CE) nr. 834/2007 [4], (CE) nr. 1234/2007 [5] și (CE) nr. 3/2008 ale Consiliului; și

(ii) măsuri finanțate de Fondul european de garantare agricolă în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului [6], inclusiv măsuri din domeniul veterinar și al sănătății plantelor.

[1] JO L 38, 12.2.2000, p. 1.
[2] JO L 93, 31.3.2006, p. 1.
[3] JO L 93, 31.3.2006, p. 12.
[4] JO L 189, 20.7.2007, p. 1.
[5] JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
[6] JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

TITLUL II

APLICARE

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Secțiunea 1

Activarea drepturilor și eligibilitatea terenurilor

Articolul 3

Moștenirea și moștenirea anticipată

(1) În cazul în care moștenirea sau moștenirea anticipată poate afecta alocarea drepturilor la plată, fermierul care a primit exploatația sau o parte a acesteia solicită, în numele său, calcularea drepturilor la plată pentru exploatația sau pentru partea din exploatație primită.

Cuantumul de referință se stabilește pe baza unităților de producție moștenite.

(2) În cazul unei moșteniri anticipate revocabile, accesul la schema de plată unică se acordă o singură dată moștenitorului desemnat la data depunerii unei cereri de plată în cadrul schemei de plată unică.

Succesiunea în cazul unui contract de arendare sau moștenirea sau moștenirea anticipată a unui fermier persoană fizică, care a fost în perioada de referință respectivă arendaș al unei exploatații sau al unei părți dintr-o exploatație, care ar da dreptul la drepturi la plată sau la majorarea valorii drepturilor la plată, este tratată ca moștenire a unei exploatații.

(3) În cazul în care fermierul menționat la alineatul (1) are deja dreptul la drepturi la plată sau la majorarea valorii drepturilor la plată, cuantumul de referință se stabilește pe baza sumei cuantumurilor de referință corespunzătoare exploatației inițiale și unităților de producție moștenite.

(4) În sensul prezentului regulament, se utilizează definițiile pentru „moștenire" și „moștenire anticipată" din legislația națională.

Articolul 4

Schimbarea statutului juridic sau a denumirii

În cazul schimbării statutului juridic sau a denumirii, fermierul are acces la schema de plată unică în aceleași condiții ca și fermierul care gestiona inițial exploatația, în limita drepturilor la plată deținute de exploatația inițială sau, în cazul alocării drepturilor sau al majorării valorii drepturilor la plată, în limitele aplicabile alocărilor pentru exploatația inițială.

În cazul schimbării statutului juridic al unei persoane juridice sau dacă o persoană fizică devine persoană juridică sau invers, fermierul care gestionează noua exploatație este fermierul care deține controlul asupra exploatației inițiale din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare.

Articolul 5

Fuzionări și scindări

În cazul în care o fuzionare sau o scindare poate afecta alocarea drepturilor la plată sau poate majora valoarea drepturilor la plată, fermierul sau fermierii care gestionează noua exploatație sau noile exploatații au acces la schema de plată unică în aceleași condiții ca și fermierul sau fermierii care gestionau exploatația inițială sau exploatațiile inițiale.

Cuantumul de referință se stabilește pe baza unităților de producție aferente exploatației sau exploatațiilor inițiale.

Articolul 6

Cerințe minime

În sensul articolului 28 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, fermierii care primesc primele pentru sectoarele ovinelor și caprinelor, menționate în titlul IV capitolul 1 secțiunea 10 din regulamentul respectiv, sau plățile pentru carnea de vită și mânzat, menționate în titlul IV capitolul 1 secțiunea 11 din același regulament, și care dețin un număr de hectare mai mic decât pragul ales de un stat membru beneficiază de același tratament ca și fermierii care dețin drepturile speciale menționate la articolul 44 alineatul (1) din regulamentul menționat.

Articolul 7

Calcularea valorii unitare a drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată se calculează cu până la trei zecimale și se rotunjesc în plus sau în minus la cea mai apropiată a doua zecimală. În cazul în care rezultatul calculului se situează exact la mijlocul intervalului, suma se rotunjește în plus la cea mai apropiată a doua zecimală.

(2) În cazul în care mărimea unei parcele care este transferată cu un drept în conformitate cu articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 reprezintă o fracțiune de hectar, fermierul poate transfera partea dreptului în cauză cu terenurile la o valoare calculată proporțional. Partea restantă a dreptului rămâne la dispoziția fermierului, la o valoare calculată proporțional.

Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (2) din regulamentul menționat, dacă un fermier transferă o fracțiune dintr-un drept fără terenuri, valoarea celor două fracțiuni se calculează proporțional.

(3) Statele membre pot modifica drepturile la plată fuzionând fracțiunile de drepturi de același tip deținute de un fermier. Alineatul (1) se aplică rezultatului unei astfel de fuzionări.

Articolul 8

Declararea și utilizarea drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată pot fi declarate pentru plată numai o dată pe an de către fermierul care le deține la ultima dată de depunere a cererii unice în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei [1].

Cu toate acestea, atunci când un fermier se folosește de posibilitatea de a modifica cererea unică în conformitate cu articolul 14 din regulamentul respectiv, acesta poate, de asemenea, să declare drepturile la plată pe care le deține la data notificării modificărilor către autoritatea competentă, cu condiția ca drepturile la plată respective să nu fie declarate de un alt fermier pentru același an.

În cazul în care fermierul dobândește drepturile la plată respective printr-un transfer de la un alt fermier și dacă acest din urmă fermier a declarat deja drepturile la plată respective, declararea suplimentară a acestor drepturi este admisibilă numai dacă cedentul a informat deja autoritatea competentă cu privire la transfer în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament și dacă retrage aceste drepturi la plată din propria cerere unică în termenele aplicabile, stabilite la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009.

(2) În cazul în care un fermier, după ce a declarat, în temeiul articolului 35 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, parcelele corespunzătoare tuturor drepturilor sale la plată integrale disponibile, mai are încă o parcelă care reprezintă o fracțiune de hectar, acesta poate declara încă un drept la plată integral, care dă dreptul la o plată calculată proporțional cu mărimea parcelei. Dreptul la plată este însă considerat ca fiind utilizat integral în sensul articolului 42 din regulamentul respectiv.

Articolul 9

Utilizarea predominant agricolă

În sensul articolului 34 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în cazul în care o suprafață agricolă a unei exploatații este utilizată și pentru activități neagricole, suprafața respectivă este considerată ca fiind utilizată predominant pentru activități agricole dacă activitatea agricolă poate fi exercitată fără a fi în mod semnificativ afectată de intensitatea, natura, durata și calendarul activității neagricole.

Statele membre stabilesc criterii pentru aplicarea primului paragraf pe teritoriul lor.

---

[1] A se vedea pagina 65 din prezentul Jurnal Oficial.

Secțiunea 2

Criterii de eligibilitate specifice

Articolul 10

Producția de cânepă

În sensul articolului 39 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, plata drepturilor pentru suprafețele cultivate cu cânepă este condiționată de utilizarea de semințe din soiurile enumerate în „Catalogul comun al soiurilor de plante agricole" la data de 15 martie a anului pentru care se acordă plata respectivă și publicate conform articolului 17 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului [1], cu excepția soiurilor Finola și Tiborszallasi. Semințele se certifică în conformitate cu Directiva 2002/57/CE a Consiliului [2].

Articolul 11

Integrarea amânată a sectorului fructelor și legumelor în schema de plată unică

(1) Până la 31 decembrie 2010, statele membre care au făcut uz de una dintre opțiunile prevăzute la articolul 51 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pot autoriza practicarea culturilor secundare pe hectarele eligibile pentru o perioadă de maximum trei luni, care începe în fiecare an la 15 august sau la data stabilită în anexa II pentru statul membru și regiunea în cauză.

(2) În cazul în care un stat membru a făcut uz de una dintre opțiunile prevăzute la articolul 51 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, acesta poate să revizuiască, dacă este necesar, decizia luată în conformitate cu articolul 51 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 în termen de două săptămâni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Secțiunea 3

Transferul drepturilor

Articolul 12

Transferul drepturilor de plată

(1) Drepturile la plată pot fi transferate în orice moment al anului.

(2) Cedentul informează autoritatea competentă a statului membru în care are loc transferul într-un termen care urmează să fie stabilit de statul membru respectiv.

(3) Un stat membru poate să solicite cedentului să comunice transferul autorității competente a statului membru în care are loc transferul într-un termen stabilit de către statul membru respectiv, dar cel mai devreme cu șase săptămâni înainte ca transferul să aibă loc și ținând seama de ultima dată de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică. Transferul are loc astfel cum se prevede în comunicare, cu excepția cazului în care autoritatea competentă are obiecții cu privire la transfer, pe care i le notifică cedentului în acest termen.

Autoritatea competentă poate avea obiecții cu privire la transfer numai dacă acesta nu respectă dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 73/2009 și dispozițiile prezentului regulament.

(4) În sensul articolului 62 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, procentajul drepturilor la plată utilizate de un fermier se calculează pe baza numărului de drepturi la plată care îi este alocat în primul an de aplicare a schemei de plată unică, cu excepția drepturilor la plată vândute cu terenuri, și trebuie utilizat în decursul unui an calendaristic.

Articolul 13

Limitarea regională

(1) Fără a aduce atingere articolului 50 alineatul (1) și articolului 62 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în cazul în care un stat membru face uz de opțiunea prevăzută la articolul 43 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul respectiv, statul membru stabilește regiunea la un nivel teritorial adecvat, în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure fermierilor un tratament egal și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței.

(2) Statul membru stabilește regiunea menționată la alineatul (1) cu cel puțin o lună înainte de data fixată de statul membru în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în primul an de aplicare a opțiunii prevăzute la articolul 43 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul respectiv.

Un fermier a cărui exploatație este situată în regiunea în cauză nu poate să transfere sau să utilizeze în afara acestei regiuni drepturile sale la plată corespunzătoare numărului de hectare pe care l-a declarat în primul an de aplicare a opțiunii prevăzute la articolul 46 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau pe care îl declară în primul an de aplicare a opțiunii prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Un fermier a cărui exploatație este situată parțial în regiunea în cauză nu poate să transfere sau să utilizeze în afara acestei regiuni drepturile sale la plată corespunzătoare numărului de hectare situate în această regiune, pe care îl declară în primul an de aplicare a opțiunii.

(3) Limitarea transferului de drepturi la plată, menționată la articolul 43 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, nu se aplică în cazul moștenirii efective sau anticipate de drepturi la plată fără un număr echivalent de hectare eligibile.

Secțiunea 4

Drepturi speciale

Articolul 14

Calcularea unităților de vită mare în cazul drepturilor speciale

(1) În sensul articolului 44 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, activitatea agricolă desfășurată în perioada de referință, exprimată în unități de vită mare („UVM"), este cea calculată în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 795/2004.

[1] JO L 193, 20.7.2002, p. 1.
[2] JO L 193, 20.7.2002, p. 74.

(2) În sensul articolului 65 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și pentru calcularea activității agricole desfășurate pe perioada aplicării articolelor 67 și 68 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, exprimată în UVM și menționată la articolul 44 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, se aplică următorul tabel de conversie numărului mediu de animale, determinat în vederea acordării, în perioada de referință respectivă, a unei plăți directe menționate la articolele 67 și 68 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003:

Bovine masculi și juninci cu vârsta de peste 24 de luni, vaci care alăptează, vaci de lapte	1,0 UVM
Bovine masculi și juninci cu vârsta între 6 și 24 de luni	0,6 UVM
Bovine masculi și femele cu vârsta sub 6 luni	0,2 UVM
Ovine	0,15 UVM
Caprine	0,15 UVM

În cazul primei de sacrificare, atunci când datele necesare privind vârsta animalelor nu sunt disponibile, un stat membru poate converti taurii, boii, vacile și junincile în UVM folosind coeficientul de 0,7, respectiv viței folosind coeficientul de 0,25.

În cazul în care același animal a beneficiat de mai multe prime, coeficientul aplicabil este media coeficienților aplicabili diferitelor prime.

(3) Numărul de UVM menționat la alineatele (1) și (2) se calculează proporțional cu drepturile la plată pentru care fermierul nu are hectare în anul integrării schemei de ajutor cuplat în schema de plată unică sau de aplicare a schemei de plată unică și pentru care fermierul solicită alocarea de drepturi supuse unor condiții speciale. Se aplică începând cu drepturile la plată cu cea mai mică valoare.

Această solicitare se face numai în primul an de integrare a schemei de ajutor cuplat în schema de plată unică sau de aplicare a schemei de plată unică. Statele membre stabilesc data de depunere a solicitării. Solicitarea poate fi reînnoită în anii următori pentru același număr de drepturi speciale, menționate la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ca și în anul anterior sau, în cazul transferului unora dintre aceste drepturi la plată sau în cazul declarării unora dintre aceste drepturi la plată cu un număr corespunzător de hectare, pentru restul drepturilor la plată.

În aceste cazuri, numărul de UVM se recalculează proporțional cu drepturile la plată rămase, pentru care fermierul solicită condițiile speciale.

Nicio solicitare de restabilire a condițiilor menționate la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 nu poate fi introdusă pentru aceste drepturi la plată odată ce au fost declarate cu un număr echivalent de hectare sau au fost transferate fără a aduce atingere articolului 44 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(4) Pentru a verifica respectarea activității agricole minime, exprimată în UVM, statele membre folosesc tabelul de conversie prevăzut la alineatul (2) pentru a determina numărul de animale conform uneia dintre următoarele metode:

(a) statele membre solicită fiecărui producător să declare numărul de UVM pe baza registrului exploatației, până la o dată care urmează să fie stabilită de statele membre, dar cel târziu la data plății; și/sau

(b) statele membre utilizează baza de date informatizată, creată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului [1], pentru a determina numărul de UVM, cu condiția ca această bază de date să ofere garanții adecvate, considerate suficiente de către statele membre, cu privire la exactitatea datelor conținute din punctul de vedere al aplicării schemei de plată unică.

(5) Cerința privind activitatea agricolă minimă se consideră respectată atunci când numărul de UVM atinge 50 % pe parcursul unei perioade sau la anumite date care urmează să fie stabilite de statele membre. Se iau în considerare toate animalele vândute sau sacrificate în cursul anului calendaristic în cauză.

(6) Statele membre iau măsurile necesare pentru aplicarea articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în cazul producătorilor care, cu ajutorul unui număr de UVM anormal de mare pe parcursul unei părți a anului, creează în mod artificial condițiile necesare pentru respectarea activității agricole minime.

CAPITOLUL 2

Rezerva națională

Secțiunea 1

Reintrarea în rezerva națională

Articolul 15

Drepturi la plată neutilizate

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale, se consideră că drepturile la plată neutilizate au reintrat în rezerva națională în ziua următoare ultimei datei prevăzute pentru modificarea cererii în cadrul schemei de plată unică în anul calendaristic în care expiră perioada menționată la articolul 28 alineatul (3) și la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Un drept la plată se consideră ca fiind neutilizat dacă nicio plată nu a fost acordată pentru dreptul respectiv în cursul perioadei menționate la primul paragraf. Drepturile la plată pentru care se depune o cerere și care sunt legate de o suprafață determinată în sensul articolului 2 punctul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 sunt considerate ca fiind utilizate.

[1] JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

În cazul în care suprafața determinată în scopul aplicării schemei de plată unică este mai mică decât suprafața declarată, se aplică următoarele metode pentru a determina drepturile la plată care trebuie returnate la rezerva națională în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009:

(a) suprafața determinată este luată în considerare începând cu drepturile la plată care au cea mai mare valoare;

(b) se atribuie mai întâi suprafeței respective drepturile la plată cu cea mai mare valoare, urmate de cele cu o valoare imediat inferioară.

(2) Fermierii pot ceda voluntar drepturile la plată rezervei naționale.

Articolul 16

Rețineri din vânzarea drepturilor la plată

(1) În cazul în care un stat membru face uz de opțiunea prevăzută la articolul 43 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, acesta poate decide vărsarea la rezerva națională:

(a) în cazul vânzării de drepturi la plată fără terenuri, a până la 30 % din valoarea fiecărui drept la plată sau suma echivalentă exprimată ca număr de drepturi la plată. În primii trei ani de aplicare a schemei de plată unică, procentul de 30 % poate fi însă înlocuit cu 50 %; și/sau

(b) în cazul vânzării de drepturi la plată cu terenuri, a până la 10 % din valoarea fiecărui drept la plată sau suma echivalentă exprimată ca număr de drepturi la plată; și/sau

(c) în cazul vânzării de drepturi la plată cu toată exploatația, a până la 5 % din valoarea fiecărui drept la plată și/sau suma echivalentă exprimată ca număr de drepturi la plată.

Nu se aplică rețineri în cazul vânzării de drepturi la plată cu sau fără terenuri către un fermier care începe să desfășoare o activitate agricolă și în cazul moștenirii efective sau al moștenirii anticipate de drepturi la plată.

(2) La stabilirea procentajelor menționate la alineatul (1), un stat membru poate diferenția procentajul în oricare dintre cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței.

(3) În cazul în care un stat membru, care a regionalizat schema de plată unică în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau a făcut uz de opțiunea prevăzută la articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, decide să folosească opțiunea prevăzută la articolul 43 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, procentajele de reducere prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se aplică după deducerea din valoarea drepturilor la plată a unei francize egale cu valoarea unitară regională, calculată în conformitate cu articolul 59 alineatul (2) sau (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau cu articolul 46 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Secțiunea 2

Alocarea drepturilor la plată din rezerva națională

Articolul 17

Stabilirea drepturilor la plată

(1) În cazul în care un stat membru face uz de opțiunile prevăzute la articolul 41 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, fermierii pot primi drepturi la plată din rezerva națională, în conformitate cu condițiile prevăzute în prezenta secțiune și cu criteriile obiective stabilite de statul membru în cauză.

(2) În cazul în care un fermier, care nu deține niciun drept la plată, solicită drepturi la plată din rezerva națională, acesta poate primi un număr de drepturi la plată care nu depășește numărul de hectare pe care le are (în proprietate sau în arendă) la data respectivă.

(3) În cazul în care un fermier, care deține drepturi la plată, solicită drepturi la plată din rezerva națională, acesta poate primi un număr de drepturi la plată care nu depășește numărul de hectare, pentru care nu deține niciun drept la plată, pe care le are.

Valoarea unitară a fiecărui drept la plată pe care îl deține deja poate fi majorată.

(4) Valoarea fiecărui drept la plată primit în conformitate cu alineatele (2) și (3), cu excepția alineatului (3) al doilea paragraf, se calculează împărțind cuantumul de referință stabilit de statul membru în cauză, în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să se asigure tratamentul egal al fermierilor și să se evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței, la numărul de drepturi care urmează să fie alocate.

Articolul 18

Aplicarea articolului 41 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în cazul în care numărul de hectare este mai mic decât numărul de drepturi la plată

(1) În cazul în care un stat membru face uz de opțiunea prevăzută la articolul 41 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, acesta poate în special să aloce, la cerere, în conformitate cu prezentul articol, drepturi la plată fermierilor din zonele în cauză, care declară un număr de hectare mai mic decât numărul de drepturi la plată care le-ar fi fost alocate în conformitate cu articolele 43 și 59 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

În acest caz, fermierul cedează rezervei naționale toate drepturile la plată pe care le deține sau care ar fi trebuit să-i fie alocate, cu excepția drepturilor la plată supuse condițiilor menționate la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

În sensul prezentului articol, prin „drepturi la plată” se înțeleg numai drepturile la plată alocate de statul membru în primul an de aplicare a schemei de plată unică, inclusiv în orice an în care ajutorul cuplat este integrat.

(2) Numărul de drepturi la plată alocate din rezerva națională este egal cu numărul de hectare declarate de fermier în anul de cerere.

(3) Valoarea unitară a drepturilor la plată alocate din rezerva națională se calculează împărțind cuantumul de referință al fermierului la numărul de hectare declarate.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în cazul unui fermier care declară mai puțin de 50 % din numărul total de hectare pe care le-a deținut (în arendă și în proprietate) în perioada de referință.

(5) În sensul alineatelor (1), (2) și (3), hectarele transferate prin vânzare sau prin arendare și neînlocuite cu un număr corespunzător de hectare sunt incluse în numărul de hectare declarate de fermier.

(6) Fermierul în cauză declară toate hectarele pe care le deține la data solicitării.

Articolul 19

Dispoziții generale aplicabile fermierilor aflați într-o situație specială

(1) În sensul articolului 41 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, prin „fermieri aflați într-o situație specială" se înțelege fermierii menționați la articolele 20-23 din prezentul regulament.

(2) În cazul în care un fermier aflat într-o situație specială îndeplinește condițiile de aplicare a două sau a mai multora dintre articolele 20, 21 și 22, acesta primește un număr de drepturi la plată stabilit în conformitate cu articolul 17 alineatele (2) și (3), a cărui valoare este cea mai mare valoare pe care o poate obține solicitând separat aplicarea fiecăruia dintre articolele ale căror condiții le îndeplinește.

În cazul în care un fermier beneficiază, de asemenea, de alocarea de drepturi în temeiul articolului 22, numărul total de drepturi care urmează să fie alocate nu depășește numărul stabilit în conformitate cu articolul respectiv.

(3) În cazul în care arendarea menționată la articolele 20 și 22 expiră după ultima dată de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică în primul an de aplicare a acesteia, fermierul în cauză poate solicita stabilirea drepturilor sale la plată, după expirarea arendării, până la o dată stabilită de statul membru, dar cel târziu la ultima dată fixată pentru modificarea, în anul următor, a cererii de ajutor.

(4) În cazul în care, în conformitate cu legislația națională sau cu practica uzuală bine stabilită, definiția arendării de lungă durată include și arendarea pe o perioadă de cinci ani, statele membre pot decide să aplice articolele 20, 21 și 22 în cazul acestor arendări.

Articolul 20

Transferul terenurilor arendate

(1) Un fermier care a primit, prin transfer, fie prin vânzare, fie prin arendare pe o perioadă de șase ani sau mai mult, cu titlu gratuit sau la un preț simbolic sau prin moștenire efectivă sau anticipată, o exploatație sau o parte dintr-o exploatație care era arendată unui terț în perioada de referință de la un fermier pensionat din sectorul agricol sau decedat înainte de data depunerii unei cereri în cadrul schemei de plată unică în primul an de aplicare a acesteia poate primi drepturi la plată, calculate prin împărțirea unui cuantum de referință, stabilit de statul membru în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței, la un număr de hectare care nu depășește numărul de hectare al exploatației sau al părții din exploatație pe care a primit-o.

(2) Fermierul menționat la alineatul (1) poate fi orice persoană care primește exploatația sau partea din exploatație menționată la alineatul (1) prin moștenire efectivă sau anticipată.

Articolul 21

Investiții

(1) Statele membre pot majora valoarea drepturilor la plată sau pot aloca drepturi la plată fermierilor care au investit într-un sector supus integrării în schema de plată unică în temeiul titlului III capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței.

La stabilirea criteriilor menționate la primul paragraf, statele membre țin seama de perioada de referință și/sau de alte criterii aplicate la integrarea sectorului respectiv.

(2) Alineatul (1) se aplică, *mutatis mutandis*, în cazul încheierii aplicării schemei de plată unică pe suprafață în temeiul articolului 122 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Articolul 22

Arendarea și cumpărarea de terenuri arendate

(1) Un fermier care a luat în arendă pentru o perioadă de șase ani sau mai mult, fie între sfârșitul perioadei de referință relevante pentru introducerea schemei de plată unică și 15 mai 2004, în ceea ce privește introducerea schemei de plată unică înainte de 2009, fie înainte de 31 ianuarie 2009, în cazul aplicării titlului III capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, o exploatație sau o parte dintr-o exploatație ale cărei condiții de arendare nu pot fi modificate, poate primi drepturi la plată calculate prin împărțirea cuantumului de referință, stabilit de statul membru în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței, la un număr de hectare care nu depășește numărul de hectare pe care le-a luat în arendă.

La stabilirea criteriilor menționate la primul paragraf, statele membre țin seama, în special, de situațiile în care fermierii nu au la dispoziție alte hectare în afara celor arendate.

(2) Alineatul (1) se aplică în cazul unui fermier care a cumpărat, în ceea ce privește introducerea schemei de plată unică înainte de 2009, fie în perioada de referință pentru introducerea acesteia, fie înainte de 15 mai 2004 sau, în cazul aplicării titlului III capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, înainte de 31 ianuarie 2009, o exploatație sau o parte dintr-o exploatație ale cărei terenuri erau arendate în cursul perioadei de referință respective și care începe sau extinde o activitate agricolă în termen de un an de la expirarea arendării.

În sensul primului paragraf, prin „terenuri arendate" se înțeleg terenurile care, în momentul cumpărării sau după cumpărare, făceau obiectul unei arendări care nu a fost niciodată reînnoită, cu excepția cazului în care reînnoirea a fost impusă printr-o obligație legală.

Articolul 23

Acte administrative și hotărâri judecătorești

În cazul în care un fermier trebuie să fie autorizat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau printr-un act administrativ definitiv al autorității competente a unui stat membru să primească drepturi la plată sau să i se majoreze valoarea drepturilor existente, fermierul primește numărul și valoarea drepturilor la plată stabilite în respectiva hotărâre judecătorească sau în respectivul act la o dată care urmează să fie stabilită de statul membru cel târziu la ultima dată de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică, ulterioară datei hotărârii judecătorești sau actului și ținând seama de aplicarea articolului 34 și/sau a articolului 35 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Secțiunea 3

Gestionarea regională

Articolul 24

Rezervele regionale

(1) Statele membre pot să gestioneze rezerva națională la nivel regional.

În acest caz, statele membre alocă, total sau parțial, la nivel regional sumele disponibile la nivel național, în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței.

(2) Sumele alocate la fiecare nivel regional pot fi considerate disponibile pentru alocare numai în cadrul regiunii în cauză, cu excepția cazurilor menționate la articolul 41 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau, conform opțiunii statului membru, în cazul aplicării articolului 41 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

TITLUL III

ALOCAREA DREPTURILOR LA PLATĂ

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 25

Cererile

(1) Valoarea și numărul drepturilor la plată alocate pe baza cererii fermierului sau majorarea acestor drepturi la plată pot fi provizorii. Valoarea și numărul definitive se stabilesc până cel târziu la data de 1 aprilie a anului care urmează primului an de aplicare a schemei de plată unică sau de integrare a ajutorului cuplat, după efectuarea controalelor relevante în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(2) Sub rezerva stabilirii definitive a drepturilor, fermierii pot depune cereri în cadrul schemei de plată unică pe baza drepturilor provizorii sau, dacă un stat membru face uz de opțiunea prevăzută la articolele 26 și 27, pe baza drepturilor obținute în temeiul clauzelor contractuale private menționate la articolele respective.

(3) Solicitantul aduce dovezi, considerate satisfăcătoare de către statul membru, că, la data cererii de drepturi la plată, este fermier în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(4) Un stat membru poate decide stabilirea unei mărimi minime per exploatație în ceea ce privește suprafața agricolă pentru care se poate solicita stabilirea drepturilor la plată. Mărimea minimă nu depășește însă limitele stabilite în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Nu se fixează o mărime minimă pentru stabilirea drepturilor speciale, menționate la articolul 60 sau la articolul 65 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

Articolul 26

Clauza contractuală privată în caz de vânzare

(1) În cazul în care un contract de vânzare, încheiat sau modificat cel târziu la data depunerii unei cereri pentru alocarea drepturilor, fie în primul an de aplicare a schemei de plată unică, fie în anul integrării ajutorului cuplat, prevede că întreaga exploatație sau o parte a acesteia este vândută, integral sau parțial împreună cu drepturile la plată sau cu majorarea valorii drepturilor la plată care urmează să fie alocate pentru hectarele transferate sau pentru partea transferată din exploatație, statul membru poate considera contractul de vânzare ca fiind un transfer de drepturi la plată cu terenuri.

(2) Vânzătorul solicită alocarea sau majorarea drepturilor la plată anexând la cererea sa o copie a contractului de vânzare și indicând unitățile de producție și numărul de hectare ale căror drepturi la plată intenționează să le transfere.

(3) Un stat membru poate permite cumpărătorului să solicite în numele vânzătorului și cu autorizarea explicită a acestuia alocarea drepturilor la plată. În acest caz, statul membru verifică dacă vânzătorul îndeplinește, la data transferului, criteriile de eligibilitate și, în special, condiția menționată la articolul 25 alineatul (3). Cumpărătorul depune o cerere de plată în cadrul schemei de plată unică, anexând la cererea sa o copie a contractului de vânzare.

(4) Un stat membru poate să solicite ca cererea cumpărătorului și cea a vânzătorului să fie depuse împreună sau ca cea de-a doua cerere să cuprindă o trimitere la prima.

Articolul 27

Clauza contractuală privată în caz de arendare

(1) O clauză a unui contract de arendare care prevede transferul unui număr de drepturi care nu depășește numărul de hectare arendate poate fi considerată ca fiind o arendare a drepturilor la plată cu terenuri în sensul articolului 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în cazul în care:

(a) un fermier a arendat altui fermier exploatația sa sau o parte a acesteia cel târziu la data de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică în primul an de aplicare al acesteia sau în anul integrării ajutorului cuplat;

(b) contractul de arendare expiră după ultima dată de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică; și

(c) fermierul decide să arendeze drepturile sale la plată fermierului căruia i-a arendat exploatația sau o parte a acesteia.

(2) Arendatorul solicită alocarea sau majorarea drepturilor la plată, anexând la cererea sa o copie a contractului de arendare și indicând numărul de hectare ale căror drepturi la plată intenționează să le arendeze.

(3) Arendașul depune o cerere de plată în cadrul schemei de plată unică, anexând la cererea sa o copie a contractului de arendare.

(4) Un stat membru poate să solicite ca cererea arendatorului și cea a arendașului să fie depuse împreună sau ca cea de-a doua cerere să cuprindă o trimitere la prima.

CAPITOLUL 2

Aplicarea schemei de plată unică în noile state membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață

Articolul 28

Dispoziții generale

(1) În afară de cazul în care se prevede altfel în prezentul capitol, prezentul regulament se aplică noilor state membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață.

(2) Orice trimitere din prezentul regulament la articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se interpretează ca trimitere la articolul 57 din regulamentul respectiv.

(3) În sensul articolului 57 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, noile state membre pot stabili o perioadă reprezentativă care precede primul an de aplicare a schemei de plată unică.

(4) Orice trimitere din prezentul regulament la „perioada de referință” se interpretează ca trimitere la primul an de aplicare a schemei de plată unică sau la perioada de referință stabilită în temeiul articolului 59 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Articolul 29

Alocarea inițială a drepturilor la plată

(1) Fără a aduce atingere articolului 59 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în sensul articolului 59 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, noile state membre stabilesc numărul de hectare eligibile prevăzute la alineatul menționat anterior pe baza numărului de hectare declarate pentru stabilirea drepturilor la plată în primul an de aplicare a schemei de plată unică.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), noile state membre pot stabili numărul de hectare eligibile, menționate la articolul 59 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pe baza numărului de hectare declarate pentru anul precedent primului an de aplicare a schemei de plată unică.

În cazul în care numărul de hectare eligibile declarat de fermieri în primul an de aplicare a schemei de plată unică este mai mic decât numărul de hectare eligibile stabilit în conformitate cu primul paragraf, un nou stat membru poate realoca, total sau parțial, cuantumurile corespunzătoare hectarelor nedeclarate ca supliment pentru fiecare drept la plată alocat în primul an de aplicare a schemei de plată unică. Suplimentul se calculează prin împărțirea cuantumului respectiv la numărul de drepturi la plată alocate.

(3) În cazul în care un stat membru face uz de opțiunea prevăzută la articolul 59 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, acesta poate, începând cu anul calendaristic precedent primului an de aplicare a schemei de plată unică, să identifice fermierii eligibili, să stabilească provizoriu numărul de hectare menționat la alineatul respectiv și să efectueze o verificare preliminară a condițiilor menționate la articolul 25 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

Fără a aduce atingere articolului 61 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, valoarea drepturilor se calculează împărțind cuantumul menționat la articolul 59 alineatul (1) din regulamentul respectiv la numărul total de drepturi alocate în temeiul prezentului alineat.

(4) Fermierul este informat cu privire la drepturile la plată provizorii cu cel puțin o lună înainte de termenul limită pentru depunerea cererii, stabilit în conformitate cu articolul 56 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

În scopul calculării activității agricole exprimate în unități de vită mare (UVM), menționată la articolul 44 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, numărul de animale deținute de fermier într-o perioadă stabilită de statul membru se convertește în UVM cu ajutorul tabelului de conversie prevăzut la articolul 14 alineatul (2). În scopul verificării activității agricole minime în noile state membre în temeiul articolului 44 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, se aplică articolul 14 alineatele (4), (5) și (6).

CAPITOLUL 3

Integrarea ajutorului cuplat

Secțiunea 1

Integrarea sectorului fructelor și legumelor în schema de plată unică

Articolul 30

Norme generale

(1) În scopul stabilirii valorii și pentru determinarea drepturilor la plată în cadrul integrării sectorului fructelor și legumelor în schema de plată unică, se aplică secțiunea A din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sub rezerva articolului 31 din prezentul regulament și, dacă statul membru a făcut uz de opțiunea prevăzută la articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, sub rezerva articolului 32 din prezentul regulament.

(2) După caz, articolul 40 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se aplică valorii tuturor drepturilor la plată existente înainte de integrarea ajutorului pentru fructe și legume, precum și cuantumurilor de referință calculate pentru ajutorul pentru fructe și legume.

(3) În scopul aplicării prezentului regulament la sectorul fructelor și legumelor, primul an de aplicare a schemei de plată unică este anul în care statul membru stabilește sumele și hectarele eligibile menționate în secțiunea A din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, ținând seama de perioada opțională de tranziție de trei ani menționată la punctul 2 al doilea paragraf din secțiunea respectivă.

Articolul 31

Norme specifice

(1) În cazul în care, până la ultima dată de depunere a solicitării de stabilire a drepturilor la plată, fermierul nu deține drepturi la plată sau deține numai drepturi speciale, acesta primește drepturi la plată pentru fructe și legume, calculate în conformitate cu secțiunea A din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Primul paragraf se aplică și în cazul în care fermierul a preluat prin arendare drepturi la plată între primul an de aplicare a schemei de plată unică și anul integrării sectorului fructelor și legumelor.

(2) În cazul în care, până la ultima dată de depunere a solicitării de stabilire a drepturilor la plată, fermierului i s-au alocat drepturi la plată sau a cumpărat sau a primit drepturi la plată, valoarea și numărul drepturilor la plată pe care le deține se recalculează după cum urmează:

(a) numărul drepturilor la plată este egal cu numărul drepturilor la plată pe care le deține majorat cu numărul de hectare stabilit pentru fructe și legume, cartofi de consum și pepiniere în conformitate cu anexa IX secțiunea A punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) valoarea se obține prin împărțirea sumei formate din valoarea drepturilor la plată pe care le deține și din cuantumul de referință calculat pentru fructe și legume în conformitate cu anexa IX secțiunea A punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la numărul stabilit în conformitate cu litera (a) din prezentul alineat.

Drepturile speciale nu se iau în considerare pentru calculul menționat la prezentul alineat.

(3) Drepturile la plată transferate prin arendare înainte de data de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică se iau în considerare pentru calculul menționat la alineatul (2). Cu toate acestea, drepturile la plată transferate prin arendare printr-o clauză contractuală menționată la articolul 27 se iau în considerare pentru calculul prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol numai în cazul în care condițiile de arendare pot fi adaptate.

Articolul 32

Aplicarea regională

(1) În cazul în care un stat membru a făcut uz de opțiunea prevăzută la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, fermierii primesc un număr de drepturi la plată egal cu numărul noilor hectare eligibile utilizate pentru fructe și legume, cartofi de consum și pepiniere, declarate în cererea unică din 2008.

Valoarea drepturilor se calculează pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf, statele membre pot stabili numărul suplimentar de drepturi per fermier pentru fructe și legume, cartofi de consum și pepiniere pe baza unor criterii obiective, în conformitate cu secțiunea A din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Secțiunea 2

Sectorul vinului

Subsecțiunea 1

Transferul de la programele de sprijin pentru sectorul vinului către schema de plată unică

Articolul 33

Norme generale

(1) În scopul stabilirii cuantumului și pentru determinarea drepturilor la plată în cadrul transferului de la programele de sprijin pentru sectorul vinului către schema de plată unică, se aplică secțiunea C din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sub rezerva articolului 34 din prezentul regulament și, în cazul în care statul membru a făcut uz de opțiunea prevăzută la articolul 59 sau la articolul 71f din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau la articolul 47 sau 58 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, sub rezerva articolului 35 din prezentul regulament.

(2) De la 1 ianuarie 2009, statele membre pot trece la identificarea fermierilor eligibili pentru alocarea drepturilor la plată care decurg din transferul de la programele de sprijin pentru sectorul vinului către schema de plată unică.

(3) În scopul aplicării articolului 18 din prezentul regulament la sectorul vinului, primul an de aplicare a schemei de plată unică este anul în care statul membru stabilește cuantumurile și hectarele eligibile menționate în secțiunea C din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Articolul 34

Norme specifice

(1) În cazul în care, până la ultima dată de depunere a solicitării de stabilire a drepturilor la plată fixată în conformitate cu prezentul regulament, fermierul nu deține drepturi la plată sau deține numai drepturi speciale, acesta primește drepturi la plată pentru vin calculate în conformitate cu secțiunea C din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Primul paragraf se aplică și în cazul în care fermierul a preluat prin arendare drepturi la plată între primul an de aplicare a schemei de plată unică și anul transferării de la programele de sprijin.

(2) În cazul în care, până la ultima dată de depunere a solicitării de stabilire a drepturilor la plată fixată în conformitate cu prezentul regulament, fermierului i s-au alocat drepturi la plată sau a cumpărat sau a primit drepturi la plată, valoarea și numărul drepturilor la plată pe care le deține se recalculează după cum urmează:

(a) numărul drepturilor la plată este egal cu numărul drepturilor la plată pe care le deține majorat cu numărul de hectare stabilit în conformitate cu secțiunea C din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) valoarea se obține prin împărțirea sumei formate din valoarea drepturilor la plată pe care le deține și din cuantumul de referință calculat în conformitate cu secțiunea C din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la numărul stabilit în conformitate cu litera (a) din prezentul alineat.

Drepturile speciale nu se iau în considerare pentru calculul menționat la prezentul alineat.

(3) Drepturile la plată transferate prin arendare înainte de data de depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată unică, fixată în conformitate cu prezentul regulament, se iau în considerare pentru calculul menționat la alineatul (2).

Articolul 35

Aplicarea regională

(1) În cazul în care un stat membru a făcut uz de opțiunea prevăzută la articolul 59 sau 71f din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau la articolul 47 sau 58 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, fermierii primesc un număr de drepturi la plată egal cu numărul noilor hectare eligibile cultivate cu vii, declarate în cererea unică în 2009.

Valoarea drepturilor la plată se calculează pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot stabili numărul de drepturi per fermier pe baza unor criterii obiective, în conformitate cu secțiunea C din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Subsecțiunea 2

Defrișarea

Articolul 36

Media regională

În scopul determinării valorii drepturilor la plată în conformitate cu secțiunea B din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, media regională este stabilită de statele membre la nivelul teritorial corespunzător. Media regională se stabilește la o dată care urmează să fie fixată de statul membru și poate fi revizuită anual. Ea se bazează pe valoarea drepturilor la plată alocate fermierilor din regiunea în cauză și nu este diferențiată în funcție de sectoarele de producție.

TITLUL IV

AJUTORUL SPECIFIC

CAPITOLUL 1

Norme generale

Articolul 37

Eligibilitatea pentru măsurile de ajutor specific

(1) Statele membre stabilesc criteriile de eligibilitate pentru măsurile de ajutor specific în conformitate cu cadrul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și cu condițiile stabilite în prezentul titlu.

(2) Statele membre aplică prezentul titlu și în special alineatul (1) în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite distorsionarea pieței și denaturarea concurenței.

Articolul 38

Coerența și cumularea ajutorului

(1) Statele membre asigură coerența dintre:

(a) măsurile de ajutor specific și măsurile implementate în cadrul altor instrumente de sprijin comunitar;

(b) diferitele măsuri de ajutor specific;

(c) măsurile de ajutor specific și măsurile finanțate prin ajutoare de stat.

Statele membre se asigură, în special, că măsurile de ajutor specific nu perturbă buna funcționare a măsurilor implementate în cadrul altor instrumente de sprijin comunitar sau a măsurilor finanțate prin ajutoare de stat.

(2) În cazul în care un ajutor acordat în cadrul unei măsuri de ajutor specific poate fi acordat și în cadrul unei măsuri implementate în cadrul altor instrumente de sprijin comunitar sau al unei alte măsuri de ajutor specific, statele membre se asigură că un fermier poate beneficia de ajutor pentru o anumită operațiune numai în cadrul unei singure astfel de măsuri.

Articolul 39

Condiții aplicabile măsurilor de ajutor

(1) Măsurile de ajutor specific nu reprezintă o compensație pentru respectarea obligațiilor și, în special, a cerințelor legale în materie de gestionare și a standardelor privind bunele condiții agricole și de mediu, stabilite în anexa II și, respectiv, anexa III la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, sau pentru respectarea celorlalte cerințe menționate la articolul 39 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005.

(2) Măsurile de ajutor specific nu pot finanța taxe.

(3) Statele membre se asigură că măsurile de ajutor specific pe care le implementează pot fi verificate și controlate.

CAPITOLUL 2

Norme specifice

Articolul 40

Tipuri specifice de agricultură care sunt importante pentru protejarea sau ameliorarea mediului

Statele membre definesc tipurile specifice de agricultură care sunt importante pentru protejarea sau ameliorarea mediului, pentru care se prevede o plată anuală suplimentară la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009. Aceste tipuri specifice de agricultură produc beneficii pentru mediu neneglijabile și măsurabile.

Articolul 41

Îmbunătățirea calității produselor agricole

Plata anuală suplimentară pentru îmbunătățirea calității produselor agricole, prevăzută la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, poate permite agricultorilor, în special:

(a) să îndeplinească condițiile necesare pentru a participa la programele comunitare de calitate a alimentelor, stabilite în actele enumerate la articolul 68 alineatul(2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și în Regulamentele (CE) nr. 1898/2006 ([1]), (CE) nr. 1216/2007 ([2]), (CE) nr. 889/2008 ([3]) și (CE) nr. 114/2009 ([4]) ale Comisiei; sau

(b) să participe la sisteme private sau naționale de certificare a calității alimentelor.

În cazul în care măsurile de ajutor specific sunt acordate în scopul prevăzut la primul paragraf litera (b), se aplică *mutatis mutandis* cerințele stabilite la articolul 22 alineatul(2) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei ([5]).

Articolul 42

Îmbunătățirea comercializării produselor agricole

(1) Plata anuală suplimentară acordată fermierilor pentru îmbunătățirea comercializării produselor agricole, prevăzută la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, încurajează fermierii să îmbunătățească comercializarea produselor lor agricole prin asigurarea unei mai bune informări cu privire la calitatea sau caracteristicile produselor sau la metodele de producție aferente și/sau a unei mai bune promovări a acestora.

(2) Articolele 4, 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 501/2008, precum și anexele I și II la acesta se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 43

Realizarea unor standarde sporite de bunăstare a animalelor

(1) La stabilirea condițiilor de eligibilitate pentru acordarea ajutorului specific fermierilor care aplică practici avansate de bunăstare a animalelor, prevăzut la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre țin seama, după caz, de:

(a) tipul de agricultură;

(b) mărimea exploatației din punctul de vedere al densității sau al numărului de animale și al forței de muncă; și

(c) sistemul de gestionare al exploatației aplicabil.

(2) Practicile avansate de bunăstare a animalelor sunt cele care depășesc cerințele minime stabilite în legislația comunitară și națională aplicabilă, în special actele menționate la secțiunea C din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009. Aceste practici pot include standardele îmbunătățite menționate la articolul 27 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006.

([1]) JO L 369, 23.12.2006, p. 1.
([2]) JO L 275, 19.10.2007, p. 3.
([3]) JO L 250, 18.9.2008, p. 1.
([4]) JO L 38, 7.2.2009, p. 26.
([5]) JO L 368, 23.12.2006, p. 15.

Articolul 44

Activități agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu

(1) La stabilirea condițiilor de eligibilitate pentru acordarea ajutorului specific fermierilor care desfășoară activități agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu, prevăzut la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (v) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre țin seama, în special, de:

(a) obiectivele de mediu din regiunea în care urmează să se aplice măsura; și

(b) orice ajutor deja acordat în cadrul altor instrumente de sprijin comunitar sau al altor măsuri de ajutor specific sau măsuri finanțate prin ajutoare de stat.

(2) Articolul 27 alineatele (2)-(6), (8), (9) și (13) și articolele 48 și 53 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 se aplică, *mutatis mutandis*, ajutorului specific acordat fermierilor care desfășoară activități agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu.

(3) Comisia evaluează măsurile de ajutor specific propuse în cazul fermierilor care desfășoară activități agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu, notificate de statele membre, din punctul de vedere al conformității cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și cu prezentul regulament.

În cazul în care consideră că măsurile propuse sunt conforme cu regulamentele menționate, Comisia aprobă măsurile în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în termen de patru luni de la primirea informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din prezentul regulament.

În cazul în care consideră că măsurile propuse nu sunt conforme cu regulamentele menționate, Comisia solicită statului membru să revizuiască aceste măsuri în consecință și să le notifice. Comisia aprobă măsurile în cazul în care consideră că acestea au fost revizuite în mod corespunzător.

Articolul 45

Dezavantaje specifice care îi afectează pe fermieri în sectorul laptelui și produselor lactate, al cărnii de vită și mânzat, al cărnii de oaie și de capră și al orezului

(1) La stabilirea condițiilor de eligibilitate pentru ajutorul specific acordat pentru a compensa dezavantajele specifice care îi afectează pe fermieri în sectorul laptelui și produselor lactate, al cărnii de vită și mânzat, al cărnii de oaie și de capră și al orezului, în regiunile vulnerabile din punct de vedere economic sau sensibile din punct de vedere ecologic sau, în aceleași sectoare, pentru tipurile de agricultură vulnerabile din punct de vedere economic, în temeiul articolului 68 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre stabilesc regiunile vulnerabile din punct de vedere economic și/sau sensibile din punct de vedere ecologic și/sau tipurile de agricultură vulnerabile din punct de vedere economic, eligibile pentru ajutor, ținând seama, în special, de structurile și condițiile de producție relevante.

(2) Ajutorul specific nu este bazat pe fluctuațiile prețurilor pieței și nu este echivalent cu un sistem de plăți compensatorii.

Articolul 46

Regiuni care fac obiectul programelor de restructurare și/sau de dezvoltare

(1) Condițiile de eligibilitate pentru măsurile de ajutor specific în regiunile care fac obiectul programelor de restructurare și/sau de dezvoltare, acordate cu scopul de a se asigura împotriva abandonului de teren și/sau de a compensa dezavantaje specifice pentru fermierii din zonele în cauză, prevăzut la articolul 68 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 stabilesc, în special:

(a) modul în care urmează să fie fixate cuantumurile individuale de referință pentru fermierii eligibili; și

(b) programele de restructurare și/sau de dezvoltare și/sau condițiile de aprobare a acestora.

(2) În cazul în care un fermier care nu deține niciun drept la plată solicită ajutorul menționat la alineatul (1), acesta poate primi un număr de drepturi la plată care nu depășește numărul de hectare pe care le deține (în proprietate sau în arendă) la data respectivă.

În cazul în care un fermier care deține drepturi la plată solicită ajutorul menționat la alineatul (1), acesta poate primi un număr de drepturi la plată care nu depășește numărul de hectare pentru care nu are niciun drept la plată, pe care le deține.

Valoarea unitară a fiecărui drept la plată pe care fermierul îl deține deja poate fi majorată.

Valoarea fiecărui drept la plată primit în conformitate cu prezentul alineat, cu excepția celui de-al treilea paragraf, se calculează prin împărțirea cuantumului individual de referință stabilit de statul membru la numărul de drepturi menționat la al doilea paragraf.

(3) Majorarea cuantumului per hectar în cadrul schemei de plată unică pe suprafață, menționată la articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, se stabilește prin împărțirea cuantumului de referință al fermierului la numărul de hectare eligibile pe care le declară pentru plată în cadrul schemei de plată unică pe suprafață.

(4) Statele membre se asigură că dezavantajele specifice care îi afectează pe fermieri în regiunile care fac obiectul programelor de restructurare și/sau de dezvoltare, pentru care se acordă ajutorul specific, nu sunt compensate, în același scop, în temeiul vreunei prevederi a programelor respective.

Articolul 47

Asigurarea culturilor, a animalelor și a plantelor

(1) Statele membre stabilesc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească contractele pentru a fi eligibile pentru ajutorul specific acordat sub formă de contribuții la primele pentru asigurarea culturilor, a animalelor și a plantelor, menționat la articolul 68 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(2) În contracte se stabilesc:

(a) riscurile specifice asigurate;

(b) pierderile economice specifice acoperite; și

(c) prima plătită, excluzând taxele.

(3) Contractele nu acoperă decât producția unui singur an. În cazul în care durata unui contract acoperă perioade din doi ani calendaristici, statele membre se asigură că despăgubirea nu se acordă de două ori pentru același contract.

(4) Statele membre adoptă normele care urmează să se aplice la stabilirea modului de calcul al proporției în care a fost distrusă producția medie anuală a unui fermier, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(5) Fermierul comunică în fiecare an statului membru numărul poliței de asigurare pe care o deține și transmite o copie a contractului și dovada plății primei.

Articolul 48

Fonduri mutuale pentru bolile animalelor și plantelor și pentru incidentele de mediu

(1) Normele definite de statele membre, în conformitate cu articolul 71 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu privire la fondurile mutuale care pot beneficia de contribuții financiare pentru boli ale animalelor și plantelor și pentru incidente de mediu, menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (e) din regulamentul respectiv, includ, în special:

(a) condițiile de finanțare a fondului mutual;

(b) apariția unor boli ale animalelor sau plantelor sau a unor incidente de mediu care pot conduce la plata unor despăgubiri către fermieri, inclusiv aria geografică a acestora, după caz;

(c) criteriile de evaluare a capacității unui anumit eveniment de a atrage după sine plata unor despăgubiri către fermieri;

(d) metodele de calculare a costurilor suplimentare care constituie pierderi economice în temeiul articolului 71 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(e) calcularea costurilor administrative menționate la articolul 71 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(f) orice limite ale costurilor eligibile pentru o contribuție financiară, aplicate în temeiul articolului 71 alineatul (7) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(g) o procedură de acreditare a unui anumit fond mutual în temeiul legislației naționale;

(h) normele procedurale; și

(i) auditurile de conformitate și de închidere a conturilor la care este supus un fond mutual după acreditare.

(2) În cazul în care sursa despăgubirii financiare care urmează să fie plătită din fondul mutual este un împrumut comercial, durata acestuia este de minimum 1 an și maximum 5 ani.

(3) Statele membre asigură informarea comunităților agricole în legătură cu:

(a) toate fondurile mutuale acreditate;

(b) condițiile de afiliere la un anumit fond mutual; și

(c) modalitățile de finanțare ale fondurilor mutuale.

Articolul 49

Dispoziții financiare aplicabile măsurilor de ajutor specific

(1) Cuantumurile menționate la articolul 69 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sunt stabilite în anexa III la prezentul regulament.

(2) În sensul articolului 69 alineatul (7) al patrulea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre pot solicita, până la data de 1 august a oricărui an calendaristic începând cu anul 2010, o revizuire a cuantumurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care cuantumul rezultat din aplicarea calculului prevăzut la articolul 69 alineatul (7) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru exercițiul financiar în cauză diferă cu mai mult de 20 % față de cuantumul stabilit în anexa III la prezentul regulament.

Cuantumurile revizuite prevăzute de Comisie se aplică începând cu anul calendaristic următor celui în care se prezintă cererea de revizuire.

TITLUL V

NOTIFICĂRI ȘI DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL 1

Notificări

Articolul 50

Notificarea deciziilor

(1) În cazul în care un stat membru face uz de opțiunile prevăzute la articolul 28 alineatele (1) și (2), la articolul 38, la articolul 41 alineatele (2)-(5), la articolul 45 alineatele (1) și (3),

la articolul 46 alineatele (1) și (3), la articolul 47 alineatele (1)-(4), la articolele 48 și 49, la articolul 51 alineatul (1) și la articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și la articolul 11 alineatul (2) din prezentul regulament, acesta notifică decizia în detaliu Comisiei, precum și justificarea și criteriile obiective pe baza cărora a fost luată decizia de aplicare a opțiunii în cauză:

(a) în cazul deciziilor care se aplică în anul 2010, în termen de două săptămâni de la:

(i) data intrării în vigoare a prezentului regulament; sau

(ii) data luării deciziei, dacă aceasta este ulterioară datei intrării în vigoare a prezentului regulament; și

(b) până la 1 august 2010, în celelalte cazuri.

Dacă un stat membru ia o nouă decizie în ceea ce privește utilizarea opțiunilor prevăzute la articolul 41 alineatele (2)-(5) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, acesta notifică decizia în detaliu Comisiei, precum și justificarea și criteriile obiective pe baza cărora a fost luată decizia de aplicare a opțiunii în cauză în termen de două săptămâni de la data luării deciziei.

(2) În cazul în care un nou stat membru intenționează să încheie aplicarea schemei de plată unică pe suprafață în conformitate cu articolul 122 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, acesta informează Comisia în detaliu, până cel târziu la data de 1 august a anului precedent primului an de aplicare a schemei de plată unică, cu privire la aplicarea schemei de plată unică, inclusiv cu privire la opțiunile prevăzute la articolul 55 alineatul (3), la articolul 57 alineatele (3)-(6), la articolul 59 alineatul (3) și la articolul 61 din regulamentul respectiv, precum și la criteriile obiective pe baza cărora au fost luate deciziile.

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile de ajutor specific pe care intenționează să le aplice, până la data de 1 august a anului precedent primului an de aplicare a măsurii respective.

Conținutul informațiilor furnizate este prevăzut în partea A din anexa IV, cu excepția informațiilor privind măsurile de ajutor specific destinate activităților agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu, al căror conținut este prevăzut în partea B din anexa respectivă.

Articolul 51

Statistici și rapoarte

Statele membre comunică Comisiei următoarele informații, pe cale electronică și utilizând formularul pus la dispoziție de către Comisie:

1. până cel târziu la data de 1 septembrie a anului respectiv:

(a) numărul total de cereri depuse în cadrul schemei de plată unică în anul în curs, împreună cu valoarea totală a drepturilor la plată și cu numărul total de hectare eligibile corespunzător; în cazul aplicării regionale a schemei de plată unică, aceste date sunt defalcate pe regiuni. Pentru primul an de aplicare a schemei de plată unică, informațiile sunt bazate pe drepturile la plată provizorii;

(b) în cazul aplicării măsurilor prevăzute la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, statele membre comunică valoarea totală a ajutorului solicitat pentru fiecare măsură pentru anul în curs și, după caz, sectoarele implicate;

2. până cel târziu la data de 1 mai a anului următor, pentru primul an de aplicare a schemei de plată unică, informațiile menționate la punctul 1 litera (a), dar bazate pe drepturile la plată definitive;

3. până cel târziu la data de 15 septembrie a anului următor:

(a) valoarea totală a drepturilor la plată existente, activate sau nu în anul respectiv, și numărul de hectare necesar pentru activare. În cazul aplicării regionale a schemei de plată unică, informațiile sunt defalcate pe tip de drepturi și pe regiuni;

(b) datele definitive privind numărul total de cereri din cadrul schemei de plată unică acceptate pentru anul precedent și valoarea totală corespunzătoare a plăților acordate, după aplicarea, dacă este cazul, a măsurilor menționate la articolele 7 și 9, la articolul 11 alineatele (1) și (2) și la articolele 21, 22 și 23 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și suma totală a cuantumurilor rămase în rezerva națională până la data de 31 decembrie a anului precedent și numărul total de hectare eligibile corespunzător; în cazul aplicării regionale a schemei de plată unică, aceste date sunt defalcate pe regiuni, după caz;

(c) în ceea ce privește articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pentru anul precedent, numărul total de beneficiari și suma plăților acordate pentru fiecare măsură și, după caz, pentru fiecare sector implicat; și

(d) raportul anual, care trebuie transmis Comisiei de către statele membre, privind aplicarea articolului 71 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, care conține informațiile enumerate în anexa V la prezentul regulament;

4. până cel târziu la 1 octombrie 2012, un raport privind măsurile de ajutor specific implementate în 2009, 2010 și 2011, impactul obținut asupra obiectivelor stabilite și orice probleme întâlnite.

CAPITOLUL 2

Dispoziții finale

Articolul 52

Abrogare

Regulamentele (CE) nr. 795/2004 și (CE) nr. 639/2009 se abrogă.

Cu toate acestea, regulamentele continuă să se aplice în cazul cererilor de ajutor referitoare la perioadele de acordare a primelor care încep înainte de 1 ianuarie 2010.

Articolul 53

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2010, cu excepția articolului 11 alineatul (2) și a articolului 50 alineatul (1) litera (a), care se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 octombrie 2009.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

ANEXA I

Lista culturilor arabile menționate la articolul 2 litera (c)

Codul NC	și denumirea
I. CEREALE	
1001 10 00	Grâu dur
1001 90	Grâu și meslin, altele decât grâul dur
1002 00 00	Secară
1003 00	Orz
1004 00 00	Ovăz
1005	Porumb
1007 00	Sorg boabe
1008	Hrișcă, mei și semințe de iarba-cănărașului; alte cereale
0709 90 60	Porumb dulce
II. SEMINȚE OLEAGINOASE	
1201 00	Boabe de soia
ex 1205 00	Semințe de rapiță
ex 1206 00 10	Semințe de floarea soarelui
III. CULTURI PROTEICE	
0713 10	Mazăre
0713 50	Bob mare
ex 1209 29 50	Lupin dulce
IV. IN	
ex 1204 00	Semințe de in (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	In, brut sau topit, destinat producției de fibre (*Linum usitatissimum* L.)
V. CÂNEPĂ	
ex 5302 10 00	Cânepă, brută sau topită, destinată producției de fibre (*Cannabis sativa* L.)

ANEXA II

Date menționate la articolul 11 alineatul (1)

Stat membru și regiuni	Dată
Spania: Castilla-La Mancha	1 iunie
Spania: Aragón, Asturias, Baleares, Cantabria, Castilla y León, Cataluña, Galicia, Madrid, Murcia, País Vasco, la Rioja, Comunidad Valenciana	1 iulie
Spania: Andalucía	1 septembrie
Spania: Extremadura	15 septembrie
Spania: Navarra	15 august
Franța: Aquitaine, Midi-Pyrénées și Languedoc-Roussillon	1 iulie
Franța: Alsace, Auvergne, Bourgogne, Bretagne, Centre, Champagne-Ardenne, Corse, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Basse-Normandie, Haute-Normandie, Pays de la Loire (cu excepția departamentelor Loire-Atlantique și Vendée), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur și Rhône-Alpes	15 iulie
Franța: departamentele Loire-Atlantique și Vendée	15 octombrie
Austria	30 iunie

ANEXA III

Cuantumurile menționate la articolul 49 alineatul (1), calculate în temeiul articolului 69 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009

(milioane EUR)

Belgia	8,6
Danemarca	15,8
Germania	42,6
Irlanda	23,9
Grecia	74,3
Spania	144,4
Franța	97,4
Italia	144,9
Luxemburg	0,8
Malta	0,1
Țările de Jos	31,7
Austria	11,9
Portugalia	21,7
Finlanda	4,8
Slovenia	2,4
Suedia	13,9
Regatul Unit	42,8

ANEXA IV

Conținutul informațiilor care trebuie comunicate Comisiei în conformitate cu articolul 50 alineatul (3)

PARTEA A

Pentru toate măsurile de ajutor specific, cu excepția măsurilor destinate activităților agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu, informațiile includ:

(a) titlul fiecărei măsuri, cu trimitere la dispoziția corespunzătoare de la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) o descriere a fiecărei măsuri, incluzând cel puțin:

(i) sectoarele în cauză;

(ii) durata măsurii;

(iii) obiectivele măsurii;

(iv) condițiile de eligibilitate aplicabile;

(v) un nivel indicativ al ajutorului;

(vi) cuantumul total stabilit pentru măsura respectivă;

(vii) informațiile necesare pentru stabilirea plafoanelor bugetare aferente; și

(viii) sursa finanțării;

(c) orice măsuri existente, aplicate în cadrul altor scheme de ajutoare comunitare sau în cadrul măsurilor finanțate prin ajutoare de stat, în aceeași regiune sau în același sector ca și măsura de ajutor specific și, după caz, delimitarea între aceste măsuri;

(d) după caz, o descriere a:

(i) tipurilor specifice de agricultură care sunt importante pentru protejarea sau ameliorarea mediului, menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(ii) standardelor sporite de bunăstare a animalelor, menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(iii) regiunilor vulnerabile din punct de vedere economic și/sau sensibile din punct de vedere ecologic și/sau a tipurilor de agricultură vulnerabile din punct de vedere economic, menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și a nivelurilor actuale ale producției, menționate la articolul 68 alineatul (3) din regulamentul respectiv;

(iv) programelor de restructurare și/sau de dezvoltare, menționate la articolul 68 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

PARTEA B

Pentru măsurile de ajutor specific destinate activităților agricole specifice care conduc la beneficii suplimentare de agromediu, informațiile includ:

(a) titlul măsurii;

(b) regiunea geografică în care se aplică măsura;

(c) o descriere a măsurii propuse și a impactului preconizat al acesteia asupra mediului din perspectiva necesităților și a priorităților de mediu, precum și a unor obiective specifice care pot fi verificate;

(d) justificarea intervenției, domeniul de aplicare și acțiunile, indicatorii, obiectivele cuantificate și, după caz, beneficiarii;

(e) criteriile și normele administrative necesare pentru asigurarea faptul că operațiunile nu beneficiază de sprijin și în cadrul altor scheme de ajutoare comunitare;

(f) documentele justificative, menționate la articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006, care permit Comisiei să verifice coerența și caracterul plauzibil al calculelor;

(g) o descriere detaliată a aplicării, la nivel național, a cerințelor minime pentru utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor, precum și a altor cerințe obligatorii relevante, menționate în partea A punctul 5.3.2.1 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1974/2006;

(h) o descriere a metodologiei și a ipotezelor și parametrilor agronomici [inclusiv descrierea cerințelor de bază, menționate la articolul 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, relevante pentru fiecare tip particular de angajament] utilizați ca punct de referință pentru calculele care justifică: (a) costurile suplimentare și (b) pierderile de venit care rezultă din angajamentul luat; dacă este cazul, metodologia respectivă ține seama de ajutoarele acordate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 73/2009; dacă este cazul, metoda de conversie utilizată pentru alte unități, în conformitate cu articolul 27 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006;

(i) cuantumurile ajutorului;

(j) dacă este cazul, informațiile menționate în partea A punctul 5.3.2.1.4 a cincea și a șasea liniuță din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1974/2006.

ANEXA V

Conținutul informațiilor care trebuie incluse în raportul anual privind fondurile mutuale, menționat la articolul 51 alineatul (3) litera (d)

Informațiile includ:

(a) o listă a fondurilor mutuale acreditate și numărul de fermieri afiliați la fiecare fond;

(b) dacă este cazul, costurile administrative suportate pentru crearea unor noi fonduri mutuale;

(c) sursa finanțării, în conformitate cu articolul 69 alineatul (6) litera (a) sau (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, și, după caz, cuantumul reducerii liniare aplicate, precum și plățile respective;

(d) tipurile de pierderi economice pentru care s-au acordat compensații, defalcate pe fond acreditat și pe cauză, menționate la articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(e) pentru fiecare fond acreditat, numărul fermierilor cărora li s-au acordat compensații per tip de pierdere economică și per cauză, menționate la articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(f) cheltuielile fiecărui fond acreditat per tip de pierdere economică;

(g) procentajul și cuantumul plătite de fiecare fond pentru contribuția financiară menționată la articolul 71 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009; și

(h) eventuala experiență dobândită în cursul implementării măsurii de ajutor specific privind fondurile mutuale.